

ÜNNEPI Harangszó

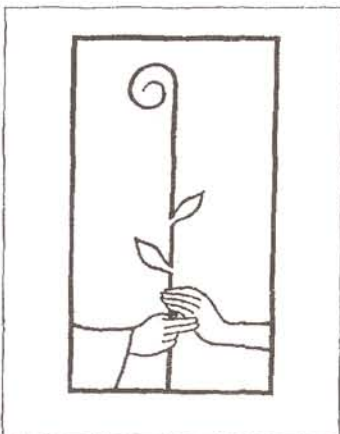

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség ingyenes tájékoztatója
IX. évfolyam 2. szám

2002. március-április

Tartalom:

Gondolatok a hivatásról	1
Mindszenty József születésé- nek 110. évfordulója.....	2
Önkénteseket keresünk családok segítésére	2
Egy tanár feljegyzései Képzletbeli levél egy ti- zenéves fiútól.....	3
Könyvajánló	3
Göcseji dombok között	4
Filmjegyzet: A csodaszarvas nyomában.....	5
Ünnepeljük a házasságot	5
Az igazi Cimbál Beszélgetés Lehrbaum Gábor restaurátorral.....	6
Templomunk és a hívők vé- delme –forgalomelterelés	7
Biztató jelek – hiteles tanú- ságtétel.....	8
A hónap szentje: Szent Flórián.....	9
Tavaszi szünet Párizsban	10
Vendégeink voltak a csornai ifjúsági énekkar tagjai.....	11
Csapatmunka.....	11
Imatábor Pákán.....	11
Egyházközségi hírek	12
Anyakönyvi hírek	12

Gondolatok a hivatásról

„Minden ember boldog akar lenni“:

Így szól az ismert sláger egyik sora, és ez valóban igaz is. De nemcsak mi szeretnénk boldogok lenni, hanem a Jóisten is azt szeretné, hogy boldogok legyünk. Tudjuk, hogy a megváltás és a Húsvét titka által az Örök Boldogságba hívott meg minket, de azt is tudnunk kell, hogy ebből a boldogságból már itt, ebben a világban is szeretne nekünk ajándékozni! A földi boldogság egyik alapvető feltétele az, hogy az ember megtalálja életének célját, vagyis megtalálja a hivatását.

Hivatás... egy szó csupán és mégis egy egész életre szól! Istennek mindenkivel célja van. Minden embernek olyan feladatot, olyan hivatást szán, amit senki más nem tud olyan formában úgy beteljesíteni, csak az a személy, akit erre Ő kiválaszt.

Tudnunk kell, hogy minden ember egyszeri és megismételhetetlen teremtmény, ezért mindegyikünknek egyszeri és megismételhetetlen, egyénre szabott feladata van!

Rajtunk áll, hogy elfogadjuk-e, megteesszük-e, vagy sem azt a feladatot, amit az Úristen ránk bízott. Ő úgy tud minket boldoggá tenni, ha meghalljuk hívását és megteesszük azt, amit kíván tőlünk.

De mi a célja a hivatásunknak? E célt egy egyszerűnek látszó mondatban lehetne összefoglalni: Boldognak lenni és másokat is boldoggá tenni.

Láttuk, hogy csak úgy lehetünk boldogok, ha törekszünk arra, hogy mindig megtegyük azt életünkben, amit az Úr kíván tőlünk, vagyis ha teljesítjük hivatásunkat.

Az ember Istentől kapott feladata pedig arra szól, hogy másokat boldoggá tegyen. Ez sokféle módon lehetséges. Ha becsületesen élek, ha lelkiismeretesen végzem a napi feladataimat, ha jót akarok másoknak, ha jót teszek másokkal, ha figyelmes vagyok másokkal – akár a családban, akár idegenek között – ha szeretetben élek másokkal, akkor már örömet vittem mások életébe, boldogítottam őket. Még nagyobb feladat – s ez nemcsak a papok dolga, hanem minden keresztény ember feladata – hogy megmutassuk embertársainknak az Örök Boldogsághoz, az Istenhez vezető utat.

Ha látják szeretetünket az emberek, akkor már nem sokat fognak kérdezősködni, mert az Istenben bízó, a megpróbáltatásokat erős lélekkel viselő, a jövőbe bizakodással tekintő, nyugodt, jókedvű, jóakarátú, becsületes, szavahihető, vallásos ember élete önmagáért beszél. Tegyük meg Isten akaratát, hogy mi is tanúságtévő, boldog és másokat boldogító, boldogságra vezető emberek lehessünk!

Mindszenty József születésének 110. évfordulója

A szülőfalu ünnepi szentmisével tisztelgett a bíboros előtt

Húsvéthétfő délutánján Csehimindszentyen dr. Konkoly István megyéspüspök ünnepi szentmisét celebrált a 110 éve született bíboros emlékére.

imádkozott Mindszenty József boldoggá avatásáért, majd az ünnepség a templomtéren, a bíboros szobránál folytatódott. Itt Habsburg Mihály fő-

szélyeztető hatások között élünk. Mindszenty a legnehezebb időkben is megmutatta, hogyan kell harcolni a keresztény örökségért. Az ő célja ma már megvalósult. Most rajtunk a sor, hangsúlyozta a főherceg.

A továbbiakban dr. Semjén Zsolt, a nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának helyettes államtitkára méltatta a bíboros érdemeit, majd koszorúkkal borították el a szobor talapzatát.

A zalaegerszegi Mária Magdolna Plébániát az a megtiszteltetés érte, hogy ezen a szép ünnepen templomunk Mindszenty József Kamarakórusát kérték fel a szentmisén és a megemlékezése való közreműködésére. Ezen felkérésnek az énekkar tagjai, e sorok írójának vezetésével, nagy örömmel és lelkesedéssel tettek eleget.

A csehimindszenti Mindenszentek Plébánia lelképásztora, Farkas László atya elmondta: a bíboros szülőfaluját engesztelőhellyé kívánják formálni, ahol a hívek országukért és egyházukért imádkoznak. Tóth György kántor-karnagy

„Jóllehet, a jubileumi év legnagyobb eseménye az esztergomi emlékműzeum májusi megnyitása lesz, a születésnapot mégis legbensőségesebben az ünnepelt szülőfalujában lehet megülni” mondta egyházmegyénk főpásztora, miután üdvözölte az emlékmisén megjelent számos egyházi méltóságot és közéleti személyiséget. Egyházközségünket Stróber László apát-plébános, Bodorkós Imre káplán és Németh Lajos a testület elnöke képviselte e jeles ünnepségen.

Szőke János jezsuita atya, Mindszenty boldoggá avatási eljárásának posztulátora, szentbeszédében arra utalt, húsz éve még azt hittük, sohasem jön el az az idő, amikor emelt fővel adózhatunk a bíboros emlékének. A rendkívüli egyéniség tanításából több olyan momentumot emelt ki, amelyek a ma emberéhez még jobban szólnak, mint bármely korábbi nemzedékhez: a megfogant élet tisztelétét, a keresztény nevelés fontosságát, a testi kínszások hatására sem megrendülő erős akaratot.

A szentmise végén, megkeresztelésének helyszínén, több száz hívó

herceg, a Magyarországi Mindszenty Alapítvány elnöke számolt be a boldoggá avatási eljárás állásáról. A hívek fohászainak fontosságáról szólva hozzátette: igazából nekünk van szükségünk a bíboros útmutatására, hiszen ma is a keresztény hitet ve-

Újonnan induló szolgálat

ÖNKÉNTESSEKET KERES

kisgyermekes családok segítésére

„A kisgyermekes család olyan, mint egy fiatal fa. Előtte az élet, a növekedés lehetősége. De sokszor segítségre van szüksége. Néha nem is kell több segítség, mint egy egyszerű karó”. Ennek a támasztéknak a szerepét tölti be Magyarország néhány településén egy **újfajta családsegítő szolgálat – önkéntesek útján.**

Az OTTHON SEGÍTÜNK SZOLGÁLAT nem helyettesíti a hivatalos segítő szolgálatokat, hanem azok kiegészítőjeként tevékenykedik – elsősorban megelőzés jelleggel. Az önkéntes segítők idejüket és barátságukat kínálják fel a családoknak (akik kérik azt), és ott saját szülői tapasztalataikra támaszkodva adnak tanácsot, vagy nyújtanak gyakorlati segítséget. A magas színvonalú gyakorlat érdekében a segítő szolgálatban való részvétel felkészítő tanfolyam elvégzéséhez kötött.

Várjuk olyan leendő önkéntesek jelentkezését:

Ha segítséget szeretne kapni, vagy segítségét szívesen felajánlaná, kérjük keressen fel minket:

Telefonon: Martonné Lakos Klára (92) 315-482, vagy (20) 511-7072.

Személyesen: Zalaegerszeg (Csács), Gólyahír u. 1.

Egy tanár feljegyzései

Képzeltbeli levél egy tizenéves fiútól (Órai beszélgetések, házi fogalmazások alapján)

Tanárnő!

A lányok szoktak órákon levelezni, és nem is írnék magának, de kellene egy jobb jegy. Hátha megtetszik a szövegem. Úgyis mindig irat valamit. Azt mondja, gyakorolni kell. Minek? Úgyse leszek titkárnő vagy regényíró, lesz nekem becsületes szakmám. Maga meg állandóan házi fogalmazásokat ad fel. Múltkor le kellett írnom, miért nem figyelek órán. Én csak őszinte voltam, tanárnő meg nem értékelte. Azt mondta kevés és igénytelen. Nem is értem azóta se, ez mit jelent. Lehet, hogy nem kellett volna végig Pistit, a padtársamat szidni? De ha mindig lökdös és összeszefirkálja a füzetem szélét. Nekem legalább van füzetem. Ezért minimum egy ötöst megérdemlek. Nem értem, tanárnő miért nem elégedett soha. Múltkor azért adott egyest, mert állítólag sok volt a helyesírási hibám. De hát olyan sokat írtam! Majdnem tele lett egy spiráldoldal, (na jó, félig), és csak harminc hibám lett! Tanárnő azt mondja, két oldalt kell írni érettségim, es abban lehet annyi? De hát addig még van három és fél év! Ha minden évben fél oldallal többet írok, negyedikre elérem a minimumot. Az elég lesz bőven. A helyesírás olyan bonyolult? Én már az Ly-s szavaknál elakadtam. Fogadjunk, hogy tanárnő se tudja, milyen j-vel kell írni a „muszáj” szót. És a „majd” szócskát? Látja, én még ilyeneken is szoktam gondolkodni.

Az írásbeli talán meglesz, ha meg nem, majd a szóbeli sikerül. Az unokatesóm is leérettségizett, pedig életében nem látott még könyvet belülről. Én már belenéztem a kötelező olvasmányba. Igaz, már az első oldalnál letettem, mert a Pisti hívott a mobilomon, és lediktálta a legtutibb csörgészenét. Szóval nem értem rá hét végén, muszáj volt egy kicsit szórakozni a spanokkal. Úgy elfáradtam

magyarórán. Tanárnő, nem értem, miket magyaráz. Azt hittem, az irodalom olyan mazsola tantárgy, erre mindenféle idegen szavakkal bombáz minket. A jegyzetelésemben meg mindig lemaradok, mert a negyedik ismétlést már nem hallom a nagy hangzavarban. Visszatérve a kötelezőhöz: tanárnő örüljön, hogy megszereszttem. De ugye nem gondolja komolyan, hogy végigolvasok egy könyvet? Ja, hogy csak negyven oldal? Úgyse érteném. Olyan bonyolult nyelven írták. Mikor? Az ókorban? Na, látszik is rajta! Miért kell nekem ilyen ósdi vacakot olvasni? Értékes? Mennyi az pénzben? Ja, hogy nincs ára? Akkor meg minek foglalkozni vele? Általános műveltség? Az meg minek? Tanárnőnek van Olyanja? Nem látszik magán. Nehogy megsértődjön! Még szerencse, hogy kedvel a tanárnő. Nem úgy, mint Gázsit. Nagyon egyetértettem a tanárnővel, mikor százszor leíratta velem a füzetbe: Jobban ügyelek a külalakra. Ha én tanár lennék, nem vesződnék az ilyen írásokkal. Be a karót és kész. Én sokkal szebben írok, igaz, hogy csak nagyítóval lehet elolvasni, de csak néha eszem le a dolgozatot, akkor sem szándékosan. Igaz, múltkor igazságtalan volt velem és a Pistivel. (Ő találta ki az egészet!) Csak ültünk csendesen, a többiek mind ordítottak, mégis minket feleltetett. Igaz, hogy kártyáztunk a pad alatt, de mi legalább nem akadályoztuk a munkája végzésében. Ja, hogy szerette volna, ha javítunk? Vannak nálunk gyengébbek is. Nézze meg a naplót! Nahát, mennyit írtam magának! Remélem, értékeli. Ha nem, soha többet nem próbálok a kedvében járni. Pár év, és úgyis megint megyek magához. Persze, csak ha jóban lesz velem, és átenged megint. Miért keresem? Azt hiszem, szükségem lesz

majd valakire, aki profi önéletrajzot ír helyettem. Tudom, az fontos manapság. Maga legalább tudja, ki vagyok. Ne mondja, hogy épp ez a baj! Nem bántottam és magát soha. Na jó, csak gondolatban. De maga az oka, minek erőlteti azt, ami nem megy?

Remélem, most már elég lesz az ötöshöz. Nem? Mi az, hogy nem?!

Tanítványa: Zé

(ne nevessetek ki, ha nem javítok, apám nem enged bulizni)

Utószó: A leírt szövegek hasonló formában mind elhangzottak vagy leírták őket. Megpróbáltam összeilleszteni egészzé, a helyesírási hibákat azonban mellőztem, nehogy valakit megbotránkoztassak.

Ugyanígy kerültem a ragozási és egyéb nyelvhelyességi hibákat is. Megrázó lenne, ha valakit mégis érdekelne, gyűjteményemet szívesen megmutatom. Megjegyzem, nem kellett mást tennem, csak íratnom. Már csak attól félek, a sok hiba olvasásától az én írásom is elromlik. Olvasva tanul az ember...

Krisztina tanárnő

Könyvajánló

Örömmel értesítjük az Olvasókat, hogy plébániánk egykori káplánjáról, **dr. Harangozó Ferenc** életéről könyv jelent meg „A csendlaki parókiától a szibériai hómezőig” címmel. Harangozó Ferenc 1936-37-ben volt plébániánk lelkésze. A könyvet dr. Gyürki László, körmenyi plébános adta ki „Kilenc év börtönökben és munkatáborokban” alcímmel. Az önéletrajzi vallomásokból, beszélgetésekből, riportból és tanulmányokból Fancsali Andrásné szerkesztett könyvet. Az önzetlen segítségnyújtásról, a jogtalanságokkal szembenálló bátorságról és annak a kornak szörnyű igazságtalanságáról, kegyetlenségéről szól ez az írás.

Göcseji dombok között

Pontosabban a dombok peremén, hiszen Göcsej dimbes-dombos, göcsös-göcsörtös vidéke itt kezdődik. A két téglatemplom, melyekről szó lesz, a Zalaegerszegtől délnyugatra eső tájegység legrégebbi építészeti emlékei.

Szent Mihály templom

A Szent Mihály főangyal tiszteletére szentelt templomot bödei templomként szokták emlegetni. Valójában Szentmihályfa község temploma, amely ma nem önálló település, Hottó része, és jó kilométernyire van tőle. A falu házai hajdan a templom környékén álltak, ekkor Zalátnoknak hívták. Nevét az itt élő szláv telepesektől kapta, magyarul aranyost jelent. Védőszentjéről nyerte később a Szentmihályfalva elnevezést, melynek rövidült alakja a Szentmihályfa. A templomot okleveles forrás csak 1424-ben említi először, építészeti jegyek alapján azonban mintegy kétszáz évvel korábbra datálják. A falu XVII. századi elnéptelenedése idején, amikor a lakosság a törökök zaklatása elől a biztonságosabb szegek vidékére húzódott, az épület romossá vált, a XVIII. századi barokk felújításban pedig elvesztette eredeti jellegét. Ezt az 1970-71-es műemléki helyreállításkor kapta vissza, így ismét az ország egyik legszebb román kori emléke lett.

A templom déli falán három lőrés ablak látható. A keskeny ablakok nevüket onnét kapták, hogy ellenséges támadás idején a vaskos falakkal bíró középkori templomok valóban jól védhető menedékként szolgáltak. Tornya, amely eredetileg egy szinttel magasabb volt, egyedülálló építészeti megol-

dással készült. Egyharmad része van a templom testén kívül, kétharmada pedig a templomtérben, így alsó szintje egyúttal karzatként is szolgál. A torony déli és nyugati oldalán hármásablak található. Az utóbbiban, az ajtó fölött helyezték el a helyreállításkor talált tehén és kos fejet ábrázoló vállköveket. Figyelemre méltó a templom csavarfonat díszes, bélietes kapuja. Félköríves timpanonjában már nehezen kivehető az Isten Báránya ábrázolás, mellette pedig az oroszlán és sas figurák, Márk és János evangélisták jelképei. A szentély mai formája, amelyet előbb gótikus stílusban kibővítettek, a barokk kori átalakítás eredménye. A templom tornyát és tetejét fazsindely fedi.

A tőle nem messze található **Szent Ilona kápolna** a középkori Dobron falu temploma volt. A falu szintén a török-kor utáni újjáéledéskor települt jócskán távolabb a templomtól. Felépülését a XIII. század közepére teszik, első írásos említése 1366-ból való. Védőszentje ekkor Szent Miklós volt. A hódoltság idején romossá vált épületet a barokk kori felújítás jelentősen átalakította. Ekkor lett védőszentje Szent Ilona, Nagy Konstantin császár édesanyja, Krisztus keresztjének

Szent Ilona kápolna

megtalálója. A román stílus jegyeit mutatja a templom formája, a zömök, négyszögletes hajó, a félköríves szentély, és annak keletre nyíló lőrésablaka.

szöveg: Szalai Attila

fotó: Szalai Tamás

FILMJEGYZET – **A csodaszarvas nyomában**

„Száll a madár ágrul ágra,
száll az ének szájrul szájra...”

Bevallom, szégyellem magam. Szégyellem magam, mert manapság már egyre több olyan magyar filmet mutatnak be, melyek igényes eszközökkel kereszténységünk és magyarságunk értékeit mutatják be, s ezek közül sajnos alig láttam egyet-kettőt. (Igaz, a Honfoglalás c. film után el is ment a kedvem a moziba járástól...)

2002. elején méltó hírveréssel mutatták be Jankovics Marcell legújabb egész estés animációs filmjét, az *Ének a csodaszarvasról*-t, és ezt már nem hagyhattam annyiban: hirtelen elhatározástól vezérelve jegyet váltottam rá. A vetítés előtt körbenéztem a nézőtér: tele volt virgonc kiskamaszokkal, akik hangoskodtak, „egymást ölték”. Vajon hogy fogadják ezek a gyerekek a filmet, akik láthatóan a hollywoodi giccsparádé vizuális termékein nevelkedtek? – gondolkodtam el. Aztán elkezdődött. Az első képsorok és a zene azonnal titokzatos hangulatot teremtettek: vad, mesebeli tájak, ősi kántáló-rigmusok, és szűkszavú narráció. Az első rész a magyarok eredetéről szól, s a tömény szimbólumrendszer, a zseniális képi váltások, a csodálatosan lefestett tájak és cselekedetek a film egyik csúcsává teszik e részt. Csak ámultam, és – bevallom – alig értettem valamit. A második és harmadik rész Hunorról és Magorról, illetve a vándorlásokról szól. Itt már kezdett derengeni a gimis történetanyag: a képi élvezet mellett tisztában voltam a cselekménnyel is. Lassan társunkul szegődött a műben egy krónikás, aki szépen elmagyarázta, hogy éppen mi történt, s a film utolsó részében a honfoglalást, majd Árpádnak és utódainak világát idézik fel. Annak ellenére, hogy az ekkor történt eseményeket mindenki ismeri, egyáltalán nem volt unalmas a

mű: a cselekményt briliáns képi és zenei ötletek színesítik, egyénivé téve a filmet, és egy kis humor is belefér. Megrendítő pillanat, amikor egy ősi Árpád-éneket hallunk, miközben Árpád vezér egymaga a Kárpát-medence térképe elé vonul jelképesen elfoglalva azt. A film zenéje Szörényi Levente munkája, aki a témához illő, mégsem hivalkodó zenét komponált a képsorokhoz. A muzsika vezérmotívuma egy régebbi Szörényi-dalból, a „Szarvasűzés”-ből származik, emellett külön visszatérő témája van a vándorlásnak, a csodaszarvas üzésének, s persze itt-ott felfedezhetők a szerző korábbi színpadi műveinek (István, a király; Atilla – Isten kardja; A Kiátkozott; Veled, Uram!) részletei is a cselekményt egységesítő. A vetítés közönségtalálkozóval volt egybekötve, ahol kérdezni lehetett a rendezőt és a filmzene szerzőjét. Itt Jankovics Marcell azt mondta, az a tapasztalata, hogy a gyerekek jobban értik a filmjeit, mint a felnőttek.

Ugyan „törlesztettem adósságomat” (megnéztem a filmet), mégis szégyellem (már megint) magam, mert e csodálatos film nyomán rájöttem, hogy nem tudok semmit népünk eredetéről. Azt hiszem, nyakamba veszem majd a könyvtárat, és utánaolvasok a témának, s ha végeztem, újra megnézem az alkotást. Ajánlom mindenkinek, hogy a film segítségével induljon el a csodaszarvas nyomába megismerni, ki valójában az a nép, akihez tartozik. És még valami: a gyerekek, akik az előadás előtt nem bírtak magukkal, néma csöndben, tátott szájjal nézték végig a mozit. Lehet, hogy ők többet értettek belőle, mint én?...

Paksa Balázs

ÜNNEPELJÜK A HÁZASSÁGOT

2002. március 9-én a Szociális és Családügyi Minisztérium által kiírt „Családpolitikai” pályázaton elnyert támogatással plébániánk ünnepet rendezett az 5., 25., 50 és a 60. házassági évfordulós pároknak. A megható és ünnepélyes szentmisén a házaspárok megújították házassági ígéretüket, majd az ifjúsági közösség és Dr. Buksa Ildikó doktornő ünnepi kultúrműsorral kedveskedett a vendégeknek. Idős Tompa házaspár és Tímár János a keresztény házasságról és a közösségi élet megtartó erejéről tettek tanúságot. Az este közvetlen beszélgetéssel, vacsorával és ajándékátadással zárult. Bízunk benne, hogy ezzel a rendezvénnyel hagyomány teremődik plébániánkon és egy kicsit hozzá tudunk járulni a családok, házasságok megerősítéséhez. Szeretnénk a résztvevőket egy újabb összejövetelre meghívni, ahol család és házasság témában előadást szervezünk számukra.

Martonné Lakos Klára

Az igazi Cimbal

Beszélgetés Lehrbaum Gábor restaurátorral

Templomunk őrzi a megye egyik legértékesebb műalkotás-együttesét: Johan Ignatz Cimbal osztrák festő freskóit. A több mint kétszáz éves festményeket az évszázadok során többször érte súlyos károsodás, aminek következtében napjainkban már nemcsak maguk az alkotások vannak veszélyben, hanem a vakolathullás miatt a templomban tartózkodók testi épsége is. A templomhajó mennyezetfreskói alatt húzódó hálók hosszú ideje jelzik, hogy elkerülhetetlenné vált a festmények alapos, szakszerű rögzítése és restaurálása. A munkálatok 2000 szeptemberében kezdődtek az orgonakarzaton. Magukat az alkotásokat az Ünnepi Harangszó korábbi számaiban már bemutattuk, de csak kevesen tudják, hogy kik végzik az immár másfél éve tartó – rendkívüli alaposítást és hozzáértést kívánó munkát. Ezért szólaltatjuk meg most a restaurátorok vezetőjét: Lehrbaum Gábort.

– A templom freskói 1769 és 1771 között – aránylag rövid idő alatt – készültek. Ez is jelzi, hogy az alkotó különösen felkészült mester volt, ismerte a barokk freskófestés minden csínját-bínját. Sajnos azonban 1826-ban tűzvész pusztított a templomban, amely súlyos károkat okozott az épületben és a falképekben. A ma is látható erős repedezettség és az elkormosodott fe-

lületek ekkor keletkeztek. A sérült részeket megpróbálták kijavítani, ez azonban nem a mai követelményeknek megfelelő restaurálást jelentett, hanem inkább *átfestést*. Az eredetileg levegős, festői előadásmódot sokkal fáradtabb, száraz stílus takarta el. Jól érzékelhető mindez, ha összehasonlítjuk a most helyreállított, illetve a tűz által kevésbé károsított képeket (például a szentélyben lévőket) az erősen rongálódott mennyezetfreskókkal. Az átfestéskor sok helyen meg is változtatták Cimbal eredeti kompozícióit és ikonográfiáját. Azonkívül technikai problémát jelent az átfestők által használt kazein-alapú festék, ami az idők során megsötétedett és eltávolítása még a mai technikai szinten is bonyolult feladat. A templom általános állapota később is folyamatosan romlott. A *tetőszerkezet hibái*, az elégtelen vízelvezetés következtében a téglázatok és a vakolatrétegek átáztak, így jelentős károk keletkeztek az amúgy is veszélyeztetett falképekben.

– **Mik a további teendők? Van-e arra remény, hogy a képek eredeti szépségében még sokáig gyönyörködhesünk?**

– Úgy gondolom, hogy a karzat restaurálásának megkezdésekor elvégzett gondos kutatás, feltárás, mélységi konzerválás és tisztítás korrekt módon felszínre hozta azt a problémarendszert, amely nagy valószínűséggel azonos mó-

(Folytatás a 9. oldalon! ⇔)

Kórus freskó restaurálás előtt

Kórus freskó restaurálás után

Az igazi Cimbal *(Folytatás a 8. oldalról! ⇨)*

don fog megjelenni az apszisban és a hajóban is. Bizonyossá vált, hogy a templom egész kifestése eredeti „al fresco” azaz nedves vakolatra készült. Ilyen nagy falfelületek esetében erre csak különlegesen *virtuóz művészek* voltak képesek. A képek feltérképezésekor azonban számos más problémára is fény derült. A freskó hordozó vakolatrétege – a korszakra jellemző módon – három héjből áll. A legalsó durva alapozó gyenge kötésű, mészben szegény habarcs. Nincs megfelelően tömörítve, ezért könnyen felszívja a nedvességet, mozgás és klimatikus változások hatására könnyen elválik a téglázattól. Ez azért veszélyes, mert a kőművesek gyakran 5-8 cm vastagságban hordták fel a maltert, hogy a boltozatok ideális ívét kialakítsák. Az ilyen levegőben lógó felületeket először *speciális kötőanyaggal újra a téglához kell rögzíteni*, mert a mostani állapotban bármikor lehullhatnak.

– A közelmúltban elkészült a tetőszerkezet kijavítása, megoldódott a falak szigetelése.

– Igen, ez hosszú távon jó, de egyszersmind újabb gondot jelent a konzerválási munkálatokban, mert a vakolatréteg száradásakor a bolto-

zaton húzódó repedések szétnyílnak, a vakolatszigetetek zsugorodnak, ami elősegítheti a nagyobb darabok lehullását. Ez leginkább a templom északi oldalán érzékelhető. Már most is minden takarításkor találnak vakolat- és faldarabokat a padlón. Az említett nehézségek miatt olyan technológiát alkalmazunk, amelynek anyag- és eszközigénye messze meghaladja a hagyományos restaurálásét, de tartós megoldást garantál.

– Végezetül mondj valamit arról, hogyan él egy restaurátor manapság?

– Nem könnyű élet a miénk, de a jól elvégzett munka kárpótol sok mindenért. Budapesten élek, de a munkám miatt állandóan járom az országot. A restaurálás alapos művészettörténeti, technikai ismereteket igényel, rengeteg türelmet és kitartást, de én ezt szeretem csinálni. A mostanság divatos látványos nagy vállalkozások nem érdekelnek. Itt zajlik az életem ezeken az állványokon, de ha egy hétig nem érzem a mész illatát, már rosszul érzem magam.

Frimmel Gyula

Templomunk és a hívők védelme

Lezárják templomunk nyugati oldalán az útszakaszt a gépjármű forgalom elől

Plébániatemplomunk közvetlen közelében az elmúlt évig két főközlekedési út haladt el, melyek forgalma meghaladja a napi 10 ezer jármű értéket. Ráadásul a templom nyugati és déli oldalán közlekedési lámpa irányítja a forgalmat, ami azt jelenti, hogy a piros jelzés után induló kamionok, teherautók rezgésbe hozzák az egész épületet. Ez a rezgés is veszélyezteti a közelmúltban külsőleg megújult templomot, és a részben restaurált Johan Cimbal freskókat. A nyugati oldalon a két torony kifelé dőlt, ezért kellett a padlástérben vasbeton lemezzel összekötni. A templom építők és tervezők az 1700-as években nem számoltak az ilyen nagyságú gépjárműforgalom káros hatásával.

Városunk vezetésének és egyházközségünknek is az volt a szándéka, hogy amint lehetőség nyílik, a templom közvetlen közelében csökkenjen a gépjármű forgalom és ne veszélyeztesse a templomot. A 74-es út zalaegerszegi elkerülő szakaszának megépítésével és ésszerű forgalom eltereléssel ez megvalósítható. A templom kertjének helyreállítási tervét és tágabb környezetének rendezési javaslatát Szabadics Anita táj- és kertépítész készítette el

2000-ben, melyet az Országos Műemlékvédelmi Hivatal engedélyezett. Ebben a tervben is az szerepel, hogy a nyugati homlokzat előtti részből el kell terelni a forgalmat és ott egy díszburkolattal ellátott teret kell kialakítani. Itt kell helyet adni a Szentháromság szobornak is.

Városunk közgyűlése úgy döntött, hogy 2002. augusztus 30-dikáig úgy alakítja át a teret, hogy gépjárműközlekedés csak a Várkör irányában történhessen, a nyugati homlokzat előtti részt a gyalogosok használhassák. A templom keleti részénél azonban az eddigi egyirányú forgalom kétirányúvá válik, a Batthyányi utcából azonban a Balatoni út irányába, balra nagyívben nem lehet majd kanyarodni. Ezt a döntést nagy örömmel fogadta plébánosunk, Stróber László is, aki nemcsak a templom állagáért aggódik, hanem az ott közlekedőkért is. A templomban folyó misék, rendezvények (hangversenyek, esküvők...) után nagyon nagy a tumultus azon a szűk járdán, mely a gyalogosok rendelkezésére áll. Csoda, hogy eddig még nem történt baleset.

Tájékoztató munkacsoport

Biztató jelek – hiteles tanúságtétel

AZ IDEI ÉVBEN BLANCKENSTEIN MIKLÓS ATYA, A BUDAVÁRI NAGYBOLDOGASSZONY (MÁTYÁS) TEMPLOM PLÉBÁNOSA VEZETTE NAGYBŐJTI LELKIGYAKORLATUNKAT. MIKLÓS ATYA EGY RÖVID BESZÉLGETÉS KERETÉBEN OSZTotta meg velünk gondolatait a magyar egyházzal, a jövővel, a keresztény tanúságtételről.

Milyen biztató jelekre hívja fel figyelmünket, melyek megerősítenek bennünket meggyőződésünkben, keresztény hitünkben és nemzeti öntudatunkban?

B. M. : Az Egyháznak állandó megújulásra van szüksége, hogy küldetését teljesíteni tudja. Természetesen a tanítás, a hittételek nem változnak, csupán a külső megfogalmazás, a megszólítás módja alkalmazkodik a korhoz. Fontos, hogy a mai embert – rohanó élettempója ellenére is – meg tudjuk szólítani. A megszólítás hatékony módját sokan keresik és a helyi viszonyokra alkalmazva meg is találják... Örömdetes tény, hogy sokan rádöbbennek: van tennivalóm az Egyházban! Örömmel tapasztalom, hogy sokan igazi otthonra lelnek közösségeinkben. Nagy vonalakban összefoglalva: sok – úgy tapasztalom, Istentől származó – jel, számos elkötelezett keresztény: ezek a biztató jelek.

A lelkigyakorlat elmélkedéseiben sokszor hallottunk a világiak szerepéről. Milyen elképzelése van a világi hívek szerepéről?

B. M. : Legelőször kiemelném, hogy a világi híveket nem szabad „pappótléknak” tekinteni. Nem nekik kell a pap helyébe lépni. Ahol a megkeresztelt ember megéli hitét, ott él az Egyház. Jelen kell lenni mindenkinek az Egyházban, akár politikusként, akár pedagógusként, orvosként, vagy bármilyen más hivatást gyakorolva.

Hangsúlyozom, nem hatalomátvételt jelent, nem egyfajta hatalmi dominanciát. A világban kell teljesíteni küldetésünket, hiszen az utak, módok különbözőek. Két területen mutatkozik ez meg: *ad extra* (kifelé ható tanúságtétel), *ad intra* (belső, a közösségen belüli tanúságtétel).

A papi hivatás mellett meg kell jelennie a világiak hivatásának is. Ez megélhető például a liturgia, a szerteszolgáltatás területén.

A világi hívőknek feladata, hogy felkínálja másnak a Krisztussal való találkozás lehetőségét. Hol találkozhatunk Vele? Az Igében, a szentségekben, a valamint a közösségben.

A zalaegerszegi híveknek mit tanácsol? Konkrét módon hogy tudják megélni küldetésüket?

B. M. : Tömör válaszom erre a kérdésre: egyházközségi zsinatot kell tartani. A II. Szombathelyi Egyházmegyei Zsinat gondolatait kell a plébánia szintjén megvalósítani.

Minden hívő akkor tarthat igényt a keresztény jelzőre, ha „megfürdeti élete dolgát” Krisztus valóságában. Mit értek ezalatt? Egy példával világítanám meg. Egy férj és apa miként éli meg hivatását? Tettei által – tudatában – családjáért dolgozva. Nekünk is a meggyőződésünket tetteink által kell kifejezni, tudatomban egyértelmű legyen ki és mi vagyok. Nagyon fontos, hogy tudjuk: **a keresztény ember gondolkodásra van ítélve!** (...)

Miklós atya az Országos Lelkipásztori Intézet igazgatójaként bizonyos „rálátással” rendelkezik hazánk egyházi életére vonatkozóan. Milyen tapasztalatai vannak, melyeket szívesen megosztana velünk?

B. M. : Nem lehet egyedül megélni a kereszténységet; lehetetlen „egedül csinálni”. A kereszténység valódi életközösséget jelent. Ott lehet jövőt látni, ahol van egy imádkozó, együttgondolkodó, együtt cselekvő közösség. Ennek helyszínei a plébániák, melyek életét a mozgalmak, különböző lelkiségek szövik át.

Ma a vallásukat valóban gyakorlók 70%-a kapcsolatban áll valamilyen mozgalommal, lelkiségi csoporttal. Helytelen a viszony, ha a mozgalom szembehelyezkedik a plébániával. Egyetlen közösség sem lehet sziget, mert hosszú távon ez „gettót” jelent. A zárt csoport sokszor gátat is jelenthet, sőt hátráltathatja a megújulást is.

Fontosnak látom továbbá az újfajta egyházmegyei öntudat kialakulását, melynek jellemzői a tanulás, a tapasztalatok megosztása. Szoros kapcsolatot látok továbbá a helyi közösség megújulása, valamint az egyházmegyei, egyházi megújulás között.

A negatívumok közül mit emelne ki?

B. M.: A világban gyengén jelenítjük meg állásfoglalásunkat. Nem lépünk fel erősen az **értékvédelemben**, nem elég, ha csak a „bajszunk alatt” hangoztatjuk meggyőződésünket. Kissé nehézkes talán a növekedés adta változások elfogadása is. Ha egy család növekszik létszámban a születések által, akkor a családi életben is változások jelentkeznek. A növekedés szervezeti változásokat von maga után.

Nem szabad bezárulni egyetlen közösségnek sem, hiszen Isten nem a „gettóba”, hanem a másik emberhez vezeti az embert.

Esetleg, ha kérdéseinkkel nem érintettünk olyan dolgokat, melyeket fontosnak tart...

Igen, a jövő fogódzópontjairól szeretnék beszélni. Tanulnunk kell a lelkigyakorlatokból, továbbképzéseken, megbeszéléseken részt vennünk, fórumokat kell biztosítani a beszélgetésekre. Át kell gondolni, hogy a „diaspórában” (szórványban) élő emberekhez miképpen tudunk szólani. Keresnünk kell a kontaktust mindenkivel.

(Folytatás a 9. oldalon! ⇨)

(Folytatás a 8. oldalról! ⇨)

Nagyon nagy jelentőséget tulajdonítok továbbá az ünnepségnek. Erre a szentatya is felhívta az ad limina látogatáson megjelent magyar püspökök figyelmét. Kultúránk jellemzője az ünnepség. **Az ünnepség kettős dolgot tudatosít bennem: az vagyok, amim van; az vagyok akikhez tartozom.** Az ünnepség az öröm forrása, a létezés örömeinek forrása. Fel kell fedezni az ünnepség adta többletet. Ahol ez nem található meg, ott csupán mechani-

kus kapcsolódás van. Ennél azonban többre vágyik az ember, akár a családi életében, akár a társadalmi életében, akár az egyház nyújtotta kereteken belül.

Köszönöm a beszélgetést, azokat a gondolatokat, meglátásokat, tapasztalatokat, melyeket megosztott velünk!

Bodorkós Imre

A hónap szentje:

Szent Flórián

Szent Flórián hallatára sokunknak egy katonaruhás, dézsából égő házra vizet öntő „osztrák” szent juthat az eszébe. Ez így is van, hiszen Szent Flórián tisztelete főként Bajorországban, Ausztriában és Magyarországon terjedt el. Árvizek és tűzvészek ellen védő szent, **tűzoltóink védőszentje.**

Magas rangú katonatiszti családból származott, s maga is a császári hadsereg tisztje lett. A III. sz. második felében szolgált, s mint sok más katona, ő is keresztény lett. Ő is megmutatta, mint egyházmegyénk védőszentje, hogy katonaként is lehet kereszténynek lenni. Mindezt akkor, mikor még ez életveszéllyel járt. A század utolsó évtizedei aránylag nyugodalmasság voltak az Egyház számára, így Flórián kitöltvén a szolgálat éveit, békességben vehetett búcsút a hadseregtől s mint kiszolgált katona, *Noricum* tartományban, *Mantemban* telepedett le.

Diocletianus császár alatt, 303-ban ismét **kitört az egyházüldözés.** Amikor Flórián megtudta, hogy az Enns-parti *Laureacumban* (ma: Lorch) elfogtak negyven keresztényt, útra kelt, hogy amiben csak tud, segítségére legyen a foglyoknak. Mielőtt még beért volna a városba, önként föltárta keresztény voltát. Elfogták és *Aquilinus* bíró elé vitték, aki megbotoztatta, és arra ítélte, hogy malomkövel a nyakában vessék a folyóba. Az ítéletet **304. május 4-én** hajtották végre: az Enns hídjáról taszították le Flóriánt.

Holttestét egy Valéria nevű özvegy kiemelte a vízből és eltemette. A sír fölé később templomot építettek, mely a bencések, majd a lateráni kanonokok gondozásába került. Körülötte épült ki a mai híres kegyhely, *St. Florian* (Lintztől délre).

A „tűzoltós” ábrázolásmódra két legenda is kínál magyarázatot. Az egyik szerint Flórián még gyermek volt, amikor **imádságára** csodálatos módon kialudtak egy égő ház lángjai. A másik legenda szerint egyszer egy szénégető nagy máglyát rakott, melyet annak rendje-módja szerint portakaróval fedett be. Amikor a farakás belseje már izzott, egy nagy szélvihar meg-

bontotta a portakarót, és az egész lángba borult. A szénégető próbálta újra befödni a máglyát, de eközben ő maga is a lángok közé esett. Nagy veszedelmében így **fohászzkodott:** „*Szent Flórián, aki vízben lettél vértanú, küldj vizet segítségemre, és mentsd meg az életemet!*” Azonnal víz öntötte el a máglyát, és a szénégető megmenekült.

Flórián önként jelentkezett a vértanúságra, **nyíltan vállalta, hogy keresztény.** Ez azért is rendkívüli, mert a keresztényüldözések három évszázada alatt világosan kiderült, hogy a vértanúság óriási kegyelem, amivel nem szabad játszani, nem szabad vakmerően provokálni, odamenni a bíróhoz azzal, hogy: „én keresztény vagyok, vértanú akarok lenni, öljetek meg!” Mert voltak, akik ezt megkísérelték, **de amikor** a kínzásokra került a sor, **hittagadók lettek.** Flóriánnak megadatott a kegyelem, állta a csúfolást, állta a kínzást, odaadta életét hitéért!

Ezt tették, ezt teszik a vértanúk egy drámai helyzetben, egyetlen pillanat alatt. Mindannyiunknak oda-segeződik a kérdés: „Vállalod-e, mered-e vállalni, hogy keresztény, hogy katolikus vagy? Ki állsz-e Egyházzal, és alapvető egyetemes emberi értékek mellett? Képes vagy-e lemondani pillanatnyi önző előnyökért az örökkévalóságról? **Odaadod-e az életed?** Avagy megtartod magadnak?”

Flóriánt **egykori katonatársai vitték** a kivégzésre. Megkötötték, követ kötöttek a nyakába, és föllálitották a híd korlátjára, **de egyikük se merte** a vízbe taszítani. Hosszú idő után jött egy fiatal katona, aki nem ismerte Flóriánt, ő odaugrott és belelökte a folyóba. Amikor azonban kíváncsian utána tekintett, hogy lássa elmerülését, megvakult a legenda szerint.

Segítsen nekünk Szent Flórián, hogy felismerjük a megfelelő helyzeteket, hogy a mindennapok, felebarátaink, nemzetünk, Egyházunk szolgálata hosszantartó élet-odaadást jelent, és ezt **merjük, tudjuk és akarjuk** végbevinni!

Tamás atya

Tavaszi szünet Párizsban

A tavalyi bécsi kirándulás sikerén felbuzdulva a Mindszenty Iskola ezúttal új uticélt tűzött maga elé, Párizst.

A tavaszi szünetben sokan éltek a lehetőséggel, a jó programnak és a jutányos árak köszönhetően. Így gyűltünk össze hetvenöten a Zsinagóga melletti parkolóban 2002. március 24-én, hogy nekivágjunk a tizenkilenc órás útnak, sorainkban 25 szülővel és 46 gyerekkel.

Austriát és Németországot átszelve megérkeztünk Franciaországba, ahol elsőként megálltunk Reims-ben, hogy megszemléljük a katedrális. Utazásunkat folytatva megnéztük az 1899-es világiállítás remekművét, a 320 m magas Eiffel tornyot. Ezt követően elfoglaltuk szállásunkat, ahol nagy szeretettel fogadtak minket.

Másnap az utazás fáradalmait kipihelve ellátogattunk Versailles-ba, a francia királyok vadászkastélyához. Bő két óra múlva lesétáltunk a Kis, illetve Nagy Trianon palotához, melyben aláírták a számunkra kedvezőtlen békeszerződést. A nap végén Párizs belvárosában felsétáltunk a Sacré-Coeur bazilikához.

Szerdai napunk Európa legnagyobb múzeumában, a Louvre-ban kezdődött. Programunkat a Sainte Eustache és a Sainte Chapelle templom megtekintésével folytattuk. Napunkat egy hangulatos görög vacsorával és városnéző hajózással a Szajrán fejeztük be.

Csütörtökön az első célpontunk a Musée D'Orsay volt, melyben világhírű impresszionista festők képei sorakoztak.

Ellátogattunk Napóleon sírjához az Invalidusok templomában. Végül részt vettünk a nagycsütörtöki szentmisén a Notre Dame-ban.

Utolsó franciaországi napunkon előbb összecsomagoltunk, majd búcsút vettünk vendéglátóinktól és pár közös fotó után indultunk Disneyland-be, ahol késő estig egy kellemes, a mesék világába visszaröpítő napot töltöttünk el. Azonban a hat óra kevésnek bizonyult, mert a negyven hektárnyi területen rengeteg izgalmas dolog várt ránk. Szombaton még megálltunk Passauban városnézésre. A séta során láthattuk a helyi jezsuita templomot és a Szent Margit emlékkápolnát.

Az így eltöltött hét nap mindannyiunk számára maradandó élmény volt és szívesen emlékszünk vissza rá, ami nem utolsó sorban a szervezőnek, Lukácsné Simon Ágnes tanárnőnek és segítőinek, Baloghné Erdei Margit és László Ferencné tanító-nőknek, illetve Iványi Ildikó idegenvezetőnek köszönhető.

Kliment Pál
Mindszety Általános Iskola,
Gimnázium és Kollégium
7.a. osztály

VENDÉGEINK VOLTAK

Böjtben, március 8-10-ig plébániánk vendége volt a Csornai Ifjúsági Ének- és Zenekar. Egerszegi szerzők alkotásával színesítették pénteki közös keresztutunkat.

Csornán a fiatalok 10 éve már próbálták áhítatukat gitárral kíséreni a templomban, de akkor idegenkedtek a hívek ettől. Hosszú szünet után Németh László prelátus atya imáinak köszönhetően egy éve megalakult a lelkes, zeneileg képzett énekkar és zenekar.

Vállalták, hogy minden szombaton másfél órás próbával, vasárnaponta szolgálnak a diákmisén. 8-18 éves ifjaktól és őket támogató szülőkből-családokból áll a kórus.

Közös programjaik az egyházi évhez kapcsolódnak. 2001-ben Mihályiban volt táboruk. Ünnepeinken kizárólag saját kezű figyelmességgel, lelki-szellemi ajándékkal lepik meg egymást. Áldozatokat vállalnak egymásért, céljaikért. Ma már lakóhelyükhöz közeli falvak templomaiba is hívják őket zenei és lelki példaadásra.

Zalaegerszegre eddigi munkájuk jutalmaként jöttek, és végezték nálunk a két keresztutat és szentmisét. Családoknál aludtak, szombaton a Jánkahegyen és Alsóerdőn kirándultak. Vasárnap a 9-es misén taizei énekekkel, hangszereikkel kapcsolódtak be misénkbe, majd vonattal indultak haza.

Míg integettünk nekik, az jutott eszembe, ki adott és ki kapott vajon többet (mérícskélés nélkül)? Lehet, hogy plébániánk több közösségét, családját kellett volna bekapcsolni a vendéglátásba, hogy többen részesülhettünk volna lelki ajándékaiban!

Tompa Viola

Csapatmunka

Egyszer volt, hol nem volt,
Volt egyszer négy ember,
Név szerint:
Mindenki, Valaki
Bárki és Senki.

Egy szép napon szóltak Mindenkinek,
Hogy akadt egy fontos munka,
Sürgősen meg kell csinálni.
Mindenki biztos volt benne,
Hogy Valaki megcsinálja.
Bárki megcsinálhatta volna,
Viszont Senki se csinálta meg!
Valaki dühös lett emiatt,
Mivel ez Mindenki dolga lett volna.
Mindenki úgy gondolta,
Hogy Bárki megcsinálhatná,
És Senki nem vette észre,
Hogy Mindenki kerüli a munkát.
Végül Valaki lett,
Akit Mindenki okolt,
Amiért Senki nem csinálta meg azt,
Amit Bárki megtehetett volna.

Imatábor Pákán

2002. július 8-13.

Tisztelt Szülők!

Olyan programot szeretnénk ajánlani, ami gyermekük egyik legszebb és legemlékezetesebb nyári élményei közé fog tartozni. Pozitív hatását biztos otthon is tapasztalni fogják. Szeretnénk nyáron a gyerekeknek

- gyönyörű természeti környezetet,
- ötletes játékokat,
- közösségi élményt és barátokat,
- elcsendesedést, elmélyülést és imaélményt nyújtani táborunkkal.

Szeretettel meghívjuk tehát 9 és 16 éves kor közötti gyermekeit 2002. július 8-13 között tartandó imatáborunkba, Pákára. A táborozás 13-án a 10 órakor kezdődő szentmisével ér véget, amelyre szeretettel várjuk a szülőket, rokonokat, ismerősöket is.

Jelentkezni lehet Perényi Juditnál (06-92-311-579) június 1-ig.

Szentek ünnepe

Ápr. 23.	Szent Adalbert püspök és vértanú
Ápr. 24.	Szent György vértanú
Ápr. 25.	Szent Márk evangélista ünnepe
Ápr. 29.	Sienai Szent Katalin szűz és egyháztanító ünnepe
Máj. 1.	Munkás Szent József
Máj. 2.	Szent Atanáz püspök és egyháztanító
Máj. 3.	Szent Fülöp és Szent Jakab apostolok ünnepe
Máj. 4.	Szent Flórián vértanú
Máj. 7.	Boldog Gizella királyné
Máj. 16.	Nepumuki Szent János áldozópap és vértanú
Jún. 1.	Szent Jusztinus vértanú
Jún. 3.	Lwanga Szent Károly és társai vértanúk
Jún. 4.	Szent Quirinus püspök és vértanú
Jún. 6.	Szent Norbert püspök
Jún. 7.	Jézus Szentséges Szíve főünnep
Jún. 8.	Boldogságos Szűz Mária Szeplőtelen Szíve

Az Egyházmegyei Családpasztorációs Bizottság szervezésében

Egyházmegyei Családi majális

lesz 2002. Május 20-án, püskösdhétfőn, Kőszegen, az Árpád-házi Szent Margit Általános iskolában. A majálisra szeretettel hívjuk a családokat és családközösségeket.

Jelentkezni lehet Maron Lajos és Klári családreferensnél.

Zalaegerszeg, Gólyahír u. 1. Tel:
(92) 315-482, vagy (20) 511-7072

Örömmel tapasztaltuk, hogy a nagyheti szertartások rendje plébániánkon is bővült. Nagycsütörtökön a szertartást vezető pap Jézus példáját követve látható és kézzel fogható jelét adta az alázat gyakorlásának. Példát mutatott, hogy mi is mossuk meg társaink lábát. A liturgia ilyen képszerű megjelenítése érthetőbbé; átélhetőbbé, maradandóbbá teszi számunkra Jézus üzenetét.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója
Megjelenik kéthavonként.
Szerkeszti: a Tájékoztatói Munkacsoport
Főszerkesztő és felelős kiadó: Stróber László
Szerkesztőség és a kiadó címe:
Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91, 8901 Tel.: 92/312-157
Tipográfia: Frimmel Gyula
Szedés és szövegszerkesztés: "D-ségben az erő"
Nyomtatás: Göcsej Nyomda

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Farkas Vivien, Karakai Patrik és Karakai Fanni (ikrek), Borsos Réka Flóra, Mészáros Rebeka Luca, Vass Virág, Kenesei Bence, Szakács Martin, Pintér Bettina Katalin, Molnár Márkó, Kustán Barnabás Dániel, Naszvadi Dániel, Kalamár Szilárd, Pálfi Dóra, Vincze László Dávid, Kolompár-Lakatos Péter Antónió, Kolompár Izabella Zsakin, Lengyel Martin, Czene Mátyás, Boncz Bence, Cséplő István Krisztián, Szokoly Ádám Noel, Kovács Edina, Vajda Tifani Virginia, Rigó Zsolt, Porgányi Kristóf, Bozzai László, Csejtej Szilvia, Nagy Gábor, Szász Edina, Vajda Flavió Zsolt, Borda Bence Sándor, Pacsai Fanni, Dancs Márton,

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Zsáli Roland – Kósik Ágnes, Kocsis István – Levolt Anamária, Bozzai László – Csöngető Mária, Németh Zsolt – Tóth Csilla,

Jókívánásainkat fejezzük ki az ifjú pároknak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házaságukban!

Halálozás

Nagy Györgyné sz. Szemes Veronika (1922), Hertelendy Gábor Miklós (1936), Pattogó József (1943), Menczingár Sándor (1919), Varga Gyuláné sz. Varga Mária (1918), Lencsák Béláné sz. Laki Elvira (1916), Farkas József (1936), Mezőfi Zoltán (1963), Kovács Imréné sz. Veller Ilona (1942), Molnár László (1924), Boronáyk Ferenc (1928), Luter János (1931), Tóth Imre (1921), Pató Tiborné sz. Büki Terézia (1934), Pozvig Józsefné sz. Tóth Irma (1921), Csorba Ödönne sz. Pécsi Magdolna (1942), Borsos Istvánné sz. Vörös Irén (1929), Varga Józsefné sz. Herincs Gizella Margit (1922), Pádár Gábor (1949), Bognár Sándor (1944), Bényi Ferencné sz. Horváth Julianna (1922), Gróf László (1929), Dr. Szabó Ferenc (1920), Köhalmi Jánosné sz. Balogh Ilona (1922), Répási Jánosné sz. Czigléczi Ilona (1944), Devecser Mária (1915), Pataki Lászlóné sz. Mészáros Gizella (1921), Csergő Antalné Oszvald Irén Róza (1907), Kocsis József (1928), Farkas Károlyné sz. Simoncsics Adrienne (1912), Molnár Ferencné sz. Rózsás Rozália (1915), Hegyi Imre (1930), Timár Istvánné sz. Skoda Mária (1934), Barta Árpádné sz. Adravec Anna (1904), Totorán Ferenc (1929), Arany József (1933), Baráth Ernő (1924), Horváth Béláné sz. Kovács Ilona (1932), Kuczko Józsefné sz. Kután Erzsébet (1924), Petrics Károlyné sz. Papp Ilona (1925), Újvári Istvánné sz. Juhász Emília (1921), Hajdú Györgyné sz. Pál Borbála (1891), Dénes Károlyné sz. Korbacz Mária (1913), Kovács Péter (2002), Nagy Gyula László (1922) Balázs István (1954), Dankos Julianna (1913), Szakonyi Angella (1926), Fűzi János (1939), Németh Istvánné sz. Németh Terézia (1919)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!